

پیام سه

إلیشع نمادی از مسیح
در خدمتگزاری فیض خود در حیات است
و به عنوان مرد خدا،
او همچون نماینده خدا، همچون خدای فاعل رفتار می کرد

مطالعه متون مقدس: ۲ پادشاهان ۲: ۱۹-۲۲؛ ۴: ۱ - ۶: ۷

۱. إلیشع نمادی از مسیح در انجام معجزات فیض در حیات است - ۲ پادشاهان
۴: ۹؛ لوقا ۴: ۲۷:

آ. در تحقق نمادها و تصاویر در عهد قدیم، مسیح إلیشع واقعی است؛ به عنوان إلیشع واقعی، خداوند عیسی یک نبی شیرین و خوشایند، یک نبی برکت است - ۲ پادشاهان ۴: ۹؛ لوقا ۴: ۲۷؛ ۷: ۱۱-۱۷.

ب. إلیشع نمادی در عهد قدیم است که نمایانگر اقتصاد عهد جدید خدا در فیض می باشد:

۱. فیض، خداست که با دادن خودش به ما به عنوان مسرتمان، همه کار را برای ما انجام می دهد - یوحنا ۱: ۱، ۱۴-۱۷.

۲. این فیض به حیات الهی منجر می شود که غنی و بلند، حتی تا به هم پادشاه ساختن ما با مسیح است - رومیان ۵: ۱۷.

ب. اهمیت معجزه إلیشع در شفای آب در اریحا و معجزه ای که خداوند عیسی در تبدیل آب به شراب انجام داد یکسان است - تبدیل مرگ به حیات - ۲ پادشاهان ۲: ۴، ۱۹-۲۲. یوحنا ۲: ۱-۱۱.

ت. نیستی را به هستی خواندن توسط إلیشع، در اصل همان کاری بود که خداوند عیسی کرد هنگامی که به جمعیتی بی شمار غذا داد - دوم پادشاهان ۴: ۱-۷، ۸-۱۷، ۴۲-۴۴. متی ۱۴: ۱۴-۲۱؛ ۱۵: ۳۲-۳۹.

ث. رستاخیز مردگان از مرگ توسط إلیشع، زنده کردن مردگان، همان کاری است که خداوند عیسی هم از نظر فیزیکی و هم از نظر روحانی انجام داد - ۲ پادشاهان ۴: ۳۷-۱۸. لوقا ۷: ۱۱-۱۷؛ یوحنا ۱۱: ۴۱-۴۴؛ ۵: ۲۵.

ج. خنثی کردن زهر خیارهای وحشی با آرد توسط إلیشع، در اصل مانند وقتی است که خداوند عیسی شاگردانش را با خودش به عنوان آرد مرغوب، از خمیرمایه فریسیان شفا داد - ۲ پادشاهان ۴: ۴۱؛ متی ۱۶: ۱۲.

چ. إلیشع باعث شد آهن یک تبر که در آب افتاده بود به وسیله چوبی بریده روی آب آید، که نشان می دهد مسیح از طریق صلیب خود در رستاخیز، نیروی از دست رفته گناهکاران که در آب مرگ افتاده بود را بازیابی کرد - ۲ پادشاهان

۶:۶؛ افسسیان ۲: ۱-۶.

ح. اِیِشَع معجزات شفای الهی را برای دیگران انجام داد، اما به ارادهٔ خدا، او خودش با معجزه شفا نیافت؛ این تجربهٔ پولس و همکارانش بود - ۲ پادشاهان ۱۳: ۱۴: ۱. پولس تزفیمُس را بدون انجام دعای شفابخش در میلیتُس بیمار واگذار و عطیهٔ خود برای شفا را جهت درمان بیماری معدهٔ تیموتائوس بکار نبرد - ۲ تیموتائوس ۴: ۲۰؛ ۱ تیموتائوس ۵: ۲۳؛ اعمال ۱۹: ۱۱-۱۲.

۲. پولس و همکارانش در زمان رنج، به جای آنکه تحت قدرت عطیهٔ ظاهری باشند، تحت تأدیب حیات درونی بودند:

(آ) مورد اول، موضوع فیض در حیات است. مورد دوم، موضوع عطیه در قدرت است - قدرت معجزه آسا.

(ب) در زوال کلیسا و در رنج کشیدن برای کلیسا، عطیهٔ قدرت به اندازهٔ عطیهٔ فیض در حیات، مورد نیاز نیست - ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲.

خ. اِیِشَع در بدن خود مرده بود ولی هنوز در روح خدمتگزاری می کرد تا یکی از مردگان را زنده کند - ۲ پادشاهان ۱۳: ۲۱:

۱. حتی اِیِشَع مرده نیز می توانست مردم را زنده کند.

۲. این تصویری از مسیح در رستاخیز است - یوحنا ۱۱: ۲۵؛ اعمال ۲: ۲۴؛ فیلیپیان ۳: ۱۰:

(آ) هر که او را لمس کند زنده می شود.

(ب) تولد تازه شامل شخصی که از نظر روحانی مرده است می باشد، که مسیح مرده و رستاخیز کرده را لمس کرده و زنده می شود - ر.ک. یوحنا ۵: ۲۵؛ افسسیان ۲: ۱-۶ آ.

۲. اِیِشَع، مرد خدا، مانند موسی، سموئیل و پولس، به عنوان نمایندهٔ خدا، به عنوان خدای فاعل، بر روی زمین رفتار می کرد - ۲ پادشاهان ۴: ۹:

آ. یهوه به موسی گفت که او را خدای فرعون قرار داده است - ۷: ۱ آ:

۱. خدا در موسی کسی را داشت که نمایندهٔ او بوده و ارادهٔ او را اجرا کند؛ موسی هرگز به تنهایی با فرعون صحبت نکرد، بلکه همیشه آنچه را که خداوند به او گفته بود، می گفت - ۳: ۱۶-۱۸؛ ۵: ۱.

۲. در واقع، فرعون به سخنان موسی، سفیر خدا، گوش نمی داد و با او سر و کار نداشت؛ او به خدا گوش داده و با خدا سر و کار داشت.

ب. سموئیل نمایندهٔ خدا برای حکمرانی بر مردمش بر روی زمین بود. بدین ترتیب، سموئیل خدای فاعل بود - ۱ سموئیل ۱: ۱۱؛ ۲: ۳۵؛ ۷: ۳؛ ۸: ۲۲:

۱. سموئیل می توانست خدای عمل کننده باشد زیرا وجود او و قلب خدا یکی بود - ۲: ۳۵:

(آ) او مردی بر طبق قلب خدا بود؛ یعنی او یک رونوشت، یک بازتولید از قلب خدا بود.

(ب) زندگی و کار سموئیل، برای انجام هر آنچه بود که در قلب خدا بود. ۲. سموئیل دهان خدا و حکومت خدا بود، و از این رو، او خدای فاعل بود. پ. در خدمتگزاری خود، پولس، یک مرد خدا، در تسلی ایمانداران، در رفتار به اخلاص خدایی، در ابراز غیرت الهی، و در سفیر مسیح بودن برای انجام خدمتگزاری مصالحه، خدای فاعل بود - ۲ قرنیتان ۱: ۳-۴، ۱۲؛ ۱۱: ۲؛ ۵: ۲۰: ۱. در تمام طول سفر طولانی و تأسفانگیز پولس در زندان، خداوند او را در والایی خود نگه داشت و او را قادر ساخت که یک زندگی بسیار فراتر از قلمرو اضطراب را زیست کند - اعمال ۲۷: ۱۳ - ۲۸: ۹:

(آ) این زندگی کاملاً شرافتمندانه بوده، با بالاترین معیار فضایل انسانی بود که ابرازکننده عالی ترین صفات الهی بود، یک زندگی شبیه به آن زندگی که خود خداوند عیسی سالها قبل بر روی زمین زیست کرد. (ب) این عیسی بود که دوباره بر روی زمین، در انسانیت خود که به طور الهی غنی بود، زندگی می کرد.

(پ) این همان خدا-انسان شگفت انگیز، عالی و مرموز بود که در اناجیل زندگی کرده، در اعمال رسولان از طریق یکی از اعضای بسیار خود، به زیستن ادامه داد.

۲. ایمانداران عهد جدید می توانند مانند پولس به عنوان خدای فاعل عمل کنند - ۱ تیموتائوس ۱: ۱۶.

۳. ما به عنوان افراد برگزیده، بازخرید شده، و تولد تازه یافته توسط خدا، که با خدا یکی هستند، که با خدا ساخته شده اند، که خدا را زندگی می کنند، که خدا را ابراز کرده و نماینده خدا هستند، می توانیم به عنوان خدای فاعل عمل کنیم - افسسیان ۱: ۴-۵:

آ. ما به عنوان افراد برگزیده، بازخرید شده و تولد تازه یافته خداوند، باید با خدا یک باشیم - ۱ قرنیتان ۶: ۱۷:

۱. اصل اساسی کتاب مقدس این است که خدا در اقتصادش، خود را با انسان یک و انسان را با خود یک می کند - یوحنا ۱۵: ۴.

۲. خدا می خواهد حیات الهی و حیات انسانی به هم بپیوندد تا به یک حیات که یک زیستن دارد تبدیل شود - ۱ قرنیتان ۶: ۱۷.

ب. ما نیاز داریم که با خدا ساخته شویم - افسسیان ۳: ۱۷؛ کولسیان ۳: ۱۰-۱۱: ۱. اقتصاد خدا این است که خود را در وجود ما توزیع کند تا وجود ما بتواند با وجود او ساخته شود تا با وجود او یک ساختار باشد - افسسیان ۳: ۱۷؛ ۴: ۴-۶.

۲. در حیات الهی و با کارکرد قانون حیات الهی، خدا به درون ما نهاده شده و ما در حیات و طبیعت او، با او ساخته خواهیم شد - رومیان ۸: ۲، ۶، ۱۱-۱۰، ۲۹.
- پ. به عنوان کسانی که با خدا یک هستیم و با خدا ساخته شده ایم، ما باید خدا را زیست کنیم - فیلیپیان ۱: ۲۱:
۱. قصد خدا بر طبق اقتصادش این است که عنصر خود، ماهیت خود و ترکیبات طبیعت خود را به درون وجود ما وارد کند تا بتوانیم او را زیست کنیم - رومیان ۸: ۲، ۶، ۱۰-۱۱.
۲. زندگی روزمره ما باید در واقع خود خدا بوده و از این رو زیستن دائم خدا باشد - ۱ تسالونیکیان ۲: ۱۲؛ ۱ قرنتیان ۱۰: ۳۱.
- ت. ما باید خدا را ابراز کنیم - پیدایش ۱: ۲۶؛ ۲ قرنتیان ۳: ۱۸؛ رومیان ۸: ۲۹؛ کولسیان ۳: ۱۰:
۱. مقصود جاودان خدا این است که خود را به عنوان حیات ما در ما اعمال کند تا بتوانیم او را ابراز کنیم - افسسیان ۱: ۱؛ ۳: ۱۱؛ ۲ تیموتائوس ۱: ۹.
۲. هدف خدا در اقتصادش این است که ما با او یک شویم و او را برای ابراز جمعی او زیست کنیم - ۱ قرنتیان ۶: ۱۷؛ فیلیپیان ۱: ۲۱؛ افسسیان ۱: ۲۳-۲۲.
- ث. به عنوان کسانی که خدا را ابراز می کنند، ما باید با خدا حرکت کنیم - یوشع ۱: ۹-۱؛ ۶: ۱۶-۱:
۱. خدا به فرزندان اسرائیل نیاز داشت که در حرکت او در اقتصادش به عنوان آن چرخ بزرگ، با او همکاری کنند - ۱: ۱؛ ۹-۱؛ ۶: ۱۶-۱.
۲. ما باید در خواست قلبی و در حرکت خدا بر روی زمین، با او [خدا] یک باشیم - افسسیان ۱: ۵، ۹؛ مکاشفه ۱۴: ۱-۴.
- ج. همانطور که با خدا حرکت می کنیم، باید نماینده خدا باشیم - ۱: ۲۶-۲۸:
۱. برای اینکه خدا را با اقتدار نمایندگی کنیم، باید خدا را در حیات ابراز نماییم؛ چون هارون حیات رستخیز را برای ابراز خدا داشت، او دارای اقتدار نمایندگی خدا بود - آ. ۲۶؛ ۲: ۹؛ اعداد ۱۷: ۱-۸.
۲. راه مناسب جهت کار کردن برای خدا، نمایندگی خداست - خروج ۷: ۱-۲.
- چ. اگر با خدا یکی بوده، با خدا ساخته شده، خدا را زندگی کرده، خدا را ابراز کرده، با خدا حرکت می کنیم و نماینده خدا هستیم، می توانیم به عنوان خدای فاعل عمل کنیم:
۱. خدا قادر است ما را برای انجام اقتصادش، در حیات، طبیعت، ابراز و عملکرد مثل خودش کند - کولسیان ۳: ۴؛ ۲ پطرس ۱: ۴؛ افسسیان ۳: ۹.

۲. اِلیشع نبی در خدمتگزاری خود، به عنوان یک مرد خدا، به عنوان نماینده خدا، به عنوان خدای فاعل، رفتار کرد؛ امروز ما، ایمانداران به مسیح، می توانیم همینطور باشیم و در اقتصاد او به عنوان خدای فاعل عمل کنیم - ۲ پادشاهان ۴: ۹؛ ۱ تیموتائوس ۶: ۱۱؛ ۲ تیموتائوس ۳: ۱۷.